

SỰ YÊU THƯƠNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI DÀNH CHO LOÀI NGƯỜI

Bài 8 - Điều răn thứ Tám.

Chúng ta tiếp tục học Lễ thật mầu nhiệm về “*Sự yêu thương của Đức Chúa Trời dành cho loài người*”, mà sự yêu thương đó chính là việc Đức Chúa Trời ban cho loài người chúng ta các sắc lệnh, các mạng lệnh, mà người Việt Nam gọi là Mười điều răn, để nhờ sự vâng giữ và tuân theo các sắc lệnh đó, mà tâm linh loài người được giải cứu, giải phóng và giải thoát khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, mà được sự sống lại và sự sống đời đời nơi Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã phán và được chép trong Kinh-Thánh.

Lê-vi ký 18:4-5: Các người hãy tuân mạng lệnh Ta, gìn giữ luật pháp Ta đặt noi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh Ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.

Giăng 15:9-11: Như Cha đã yêu thương Ta thế nào, Ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của Ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương Ta, cũng như chính Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của Ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban Luật pháp, tức là các sắc lệnh, các mạng lệnh (mười điều răn) cho tuyển dân của Ngài, tức là những người tin đến Danh Ngài và muốn sự sống mình được cứu chuộc và được sự sống đời đời nơi Đức Chúa Trời, mà những người muốn nhận được sự cứu chuộc cho sự sống mình sẽ phải tiếp nhận, vâng giữ và sống trên nền tảng của Luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho mình, vì Lời Đức Chúa Trời được ví là Vàng Đá của các thời đại.

Lu-ca 6:46-49: Sao các người gọi Ta: Chúa, Chúa, mà không làm theo Lời Ta phán? Ta sẽ chỉ cho các người biết kẻ nào đến cùng Ta, nghe Lời Ta, và làm theo, thì giống ai. Kẻ ấy giống như một người kia cất nhà, đào đất cho sâu, xây nền trên vàng đá: nước tràn lan, dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, nhưng không xô động được, vì đã cất chắc chắn. Song kẻ nào nghe Lời Ta mà không làm theo, thì giống như một người kia cất nhà trên đất không xây nền: dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, tức thì nhà sụp xuống, và sự hư hại lớn lao.

Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người bất kỳ một mạng lệnh nào, thì điều đó có nghĩa là loài người đang bị thiếu mất sự vinh hiển về mạng lệnh đó, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng tạo nên muôn vật và Ngài biết rõ các tạo vật của Ngài, đặc biệt là đối với loài người, là loài được tạo nên theo ảnh tượng của chính Ngài và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết rõ các mưu chước của ma quỷ, là kẻ phạm tội từ lúc ban đầu và Ngài biết ma quỷ sẽ gieo rắc tội lỗi vào trong loài người, để cướp giết và huỷ diệt loài người, ngay từ loài người xác thịt chưa nhận được Luật pháp (được chép thành văn tự), thì tự nơi tâm linh của loài người đã có Luật pháp của Đức Chúa Trời và như vậy, loài người sẽ hư mất đời đời khi người ta vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Không ít người đã cho rằng, khi người ta chưa tiếp nhận Luật pháp của Đức Chúa Trời, chưa hề nhận biết có Luật pháp đó, thì người ta sẽ không bị kết tội, thế nhưng đó là phần xác thịt của loài người, nhưng sự phán xét của Đức Chúa Trời là dành cho tâm linh của loài người, vì tâm linh của người ta được tạo nên bởi hơi thở của Đức Chúa Trời nên ngay từ khi người ta còn ở trong Đức Chúa Trời, nghĩa là chưa được sanh ra trong thân thể xác thịt của loài người trên đất này, thì tâm linh đó đã có đủ mọi sự có trong Đức Chúa Trời. Vì thế cho nên khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời từ trên trời cao phán xuống cho dân Y-sơ-ra-ên được nghe, ngoại trừ Môi-se ra, thì trong dân Y-sơ-ra-ên không có người nào hiểu được tiếng của Đức Chúa Trời, mà họ chỉ nghe được một tiếng mà thôi và Môi-se đã tỏ cho dân Y-sơ-ra-ên biết rằng: “**Điều răn này mà ta truyền cho người ngày nay chẳng phải cao quá người, hay là xa quá cho người. Nó chẳng phải ở trên trời, để người nói rằng: Ai sẽ lên trời đem nó xuống cho chúng tôi nghe, đặt chúng tôi làm theo? Nó cũng chẳng phải ở bên kia biển, để người nói rằng: Ai sẽ đi qua bên kia biển, đem nó về cho chúng tôi nghe, đặt chúng tôi làm theo? Vì lời này rất gần người, ở trong miệng và trong lòng người, để người làm theo nó. Hãy xem, ngày nay ta đặt trước mặt người sự sống và phước lành, sự chết và tai họa, vì ngày nay, ta bảo người thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, đi trong các đường lối Ngài, và gìn giữ những điều răn luật lệ và mạng lệnh Ngài, để người sống, gia thêm, và Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban phước cho người**

trong xứ mà người sẽ vào nhận lấy. Nhưng nếu lòng người xây trở, không khứng nghe theo, chịu dụ dỗ thờ lạy và hầu việc các thần khác, thì ngày nay ta tố cùng các người rằng các người hẳn phải tuyệt diệt, không được sống lâu trên đất mà người sẽ đi qua sông Giô-đanh đặng nhận lấy. Ngày nay, ta bắt trời và đất làm chứng cho các người rằng ta đã đặt trước mặt người sự sống và sự chết, sự phước lành và sự rửa sả. Vậy, hãy chọn sự sống, hầu cho người và dòng dõi người được sống, thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, vâng theo tiếng phán Ngài, và trung thành với (*cleave unto*) Ngài; vì Ngài là sự sống người và làm cho người được sống lâu, đặng người ở trên đất mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho các tổ phụ người, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp.” (Phục truyền luật lệ ký 30:11-20)

Sứ đồ Phao-lô đã nhắc lại lẽ thật này rằng: “Vả, Môi-se luận sự công bình đến bởi luật pháp cách này: Hễ ai làm theo điều đó thì nhờ đó mà sống. Nhưng sự công bình đến bởi đức tin, thì nói như vậy: Chớ nói trong lòng người rằng: Ai sẽ lên trời? ấy là để đem Đấng Christ xuống; hay là: Ai sẽ xuống vực sâu? ấy là để đem Đấng Christ từ trong kẻ chết lại lên. Nhưng nói làm sao? Đạo ở gần người, ở trong miệng và trong lòng người. Ấy là đạo đức tin mà chúng ta giảng dạy. Vậy nếu miệng người xưng Đức Chúa Jê-sus ra và lòng người tin rằng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, thì người sẽ được cứu; vì tin bởi trong lòng mà được sự công bình, còn bởi miệng làm chứng mà được sự cứu rỗi.” (Rô-ma 10:5-10)

Như vậy, tự nơi tâm linh của mỗi người được sanh ra trên đất này, đã tự biết có Luật pháp của Đức Chúa Trời ở trong mình, nhưng vì cơ tội lỗi của A-đam mà hết thảy mọi người sanh ra trên đất này, đều bị cầm buộc trong quyền lực của tội lỗi, khiến cho ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi tâm linh người ta không được thấp sáng trở lại, nghĩa là tâm linh của người ta đã phải ngồi ở trong bóng của sự chết và nếu tâm linh đó không được nghe tiếng của Đức Chúa Trời và không được sự sáng thật của Lời Chúa chiếu trên mình, thì tâm linh đó, tức là ngọn đèn đó sẽ không được thấp sáng trở lại và tâm linh người ấy sẽ hư mất đời đời.

Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời từ trên trời cao phán xuống, ấy là Giê-hô-va Đức Chúa Trời chiếu sự sáng thật của Ngài trên hết thảy những người nào được nghe tiếng Ngài, không phải chỉ giây phút tiếng Đức Giê-hô-va từ trên trời phán xuống, mà bất cứ khi nào, ở đâu, khi Lời Đức Chúa Trời được công bố, thì tại giây phút đó, sự sáng thật đã chiếu ra, vì trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống và sự sống đó là sự sáng cho loài người, vì thế cho nên bất cứ khi nào Lời của Đức Chúa Trời được công bố, thì tại đó sẽ có sự phán xét công bình của Đức Chúa Trời trên hết thảy mọi người nào được nghe các Lời đó. Hễ ai nghe được Lời của Đức Chúa Trời mà tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo, thì Thần của Đức Giê-hô-va sẽ ban ơn cho tâm linh đó, nghĩa là Ngài sẽ thấp ngọn đèn của Ngài nơi tâm linh người đó cùng ban trí hiểu cho, để người ấy nhận biết con đường mình phải đi cho được sự sống lại và sẽ được sự sống đời đời, tùy theo đức tin và hành động của người ấy tương ứng với các tiêu chuẩn của Lời Đức Chúa Trời. Còn những người nào nghe mà không tin, không tiếp nhận, không tuân theo Lời của Đức Chúa Trời, thì tâm linh đó sẽ hư mất đời đời, khi thân thể xác thịt của người ấy qua đời mà tâm linh đó không nhận được giá cứu chuộc cho sự sống của tâm linh người ấy.

Trong bài chúng ta học hôm nay, liên quan đến hết thảy loài người trên trái đất này, vì ngay cả khi người ta chưa biết làm điều lành hay là điều ác, thì sự rửa sả của Luật pháp vẫn cứ theo dòng huyết của tổ phụ người mà đến trên thân thể xác thịt của người ấy và quyền lực của ma quỷ sẽ hành động khi thân thể xác thịt đó biết suy nghĩ và tìm kiếm những sự gì mà người ấy (dù còn là con trẻ) muốn, mà khiến người ấy làm những công việc, những hành động vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Bây giờ chúng ta hãy đến với điều răn thứ Tám:

Xuất Ê-díp-tô Ký 20:15: Người chớ trộm cướp.

Chúng ta hãy xem Kinh-Thánh chép gì về vụ trộm cướp đầu tiên xảy ra trên trái đất này.

Sáng thế ký 3:1-24: Vả, trong các loài thú đồng mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã làm nên, có con rắn là giống quỷ quyết hơn hết. Rắn nói cùng người nữ rằng: Mà chi! Đức Chúa Trời há có phán dặn các người không được phép ăn trái các cây trong vườn sao? Người nữ đáp rằng: Chúng ta được ăn trái các cây trong vườn, song về phần trái của cây mọc giữa vườn, Đức Chúa Trời có phán rằng: Hai người chẳng nên ăn đến và cũng chẳng nên đá động đến, e khi hai người phải chết chăng. Rắn bèn nói với người nữ rằng: Hai người chẳng chết đâu; nhưng Đức Chúa Trời biết rằng hễ ngày nào hai người ăn trái cây đó, mắt mình mở ra, sẽ như Đức Chúa Trời, biết điều thiện và điều ác. Người nữ thấy trái của cây đó bộ ăn ngon, lại đẹp mắt và quý vì để mở trí khôn, bèn hái ăn, rồi trao cho chồng đứng gần mình, chồng cũng ăn nữa. Đoạn, mắt hai người đều mở ra, biết rằng mình lỏa lồ, bèn lấy lá cây vả đóng khố che thân. Lối

chiều, nghe tiếng Giê-hô-va Đức Chúa Trời đi ngang qua vườn, A-đam và vợ ẩn mình giữa bụi cây, để tránh mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời. Giê-hô-va Đức Chúa Trời kêu A-đam mà phán hỏi rằng: Người ở đâu? A-đam thưa rằng: Tôi có nghe tiếng Chúa trong vườn, bèn sợ, bởi vì tôi lỏa lồ, nên đi ẩn mình. Đức Chúa Trời phán hỏi: Ai đã chỉ cho người biết rằng mình lỏa lồ? Người có ăn trái cây Ta đã dặn không nên ăn đó chẳng? Thưa rằng: Người nữ mà Chúa đã để gần bên tôi cho tôi hái trái cây đó và tôi đã ăn rồi. Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán hỏi người nữ rằng: Người có làm điều chi vậy? Người nữ thưa rằng: Con rắn dỗ dành tôi và tôi đã ăn rồi. Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn phán cùng rắn rằng: Vì mày đã làm điều như vậy, mày sẽ bị rửa sả trong vòng các loài súc vật, các loài thú đồng, mày sẽ bò bằng bụng và ăn bụi đất trọn cả đời. Ta sẽ làm cho mày cùng người nữ, dòng dõi mày cùng dòng dõi người nữ nghịch thù nhau. Người sẽ giày đạp đầu mày, còn mày sẽ cắn gót chân người. Ngài phán cùng người nữ rằng: Ta sẽ thêm điều cực khổ bội phần trong cơn thai nghén; người sẽ chịu đau đớn mỗi khi sanh con; sự dục vọng người phải xu hướng về chồng, và chồng sẽ cai trị người. Ngài lại phán cùng A-đam rằng: Vì người nghe theo lời vợ mà ăn trái cây Ta đã dặn không nên ăn, vậy, đất sẽ bị rửa sả vì người; trọn đời người phải chịu khó nhọc mới có vật đất sanh ra mà ăn. Đất sẽ sanh chông gai và cây tật lê, và người sẽ ăn rau của đồng ruộng; người sẽ làm đổ mồ hôi trán mới có mà ăn, cho đến ngày nào người trở về đất, là nơi mà có người ra; vì người là bụi, người sẽ trở về bụi. A-đam gọi vợ là Ê-va, vì là mẹ của cả loài người. Giê-hô-va Đức Chúa Trời lấy da thú kết thành áo dài cho vợ chồng A-đam, và mặc lấy cho. Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán rằng: Nay, về sự phân biệt điều thiện và điều ác, loài người đã thành một bậc như Chúng Ta; vậy bây giờ, Ta hãy coi chừng, e loài người giơ tay lên cũng hái trái cây sự sống mà ăn và được sống đời đời chẳng. Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn đuổi loài người ra khỏi vườn Ê-đen đặt cây đất, là nơi có người ra. Vậy, Ngài đuổi loài người ra khỏi vườn, rồi đặt tại phía đông vườn Ê-đen các thần chê-ru-bin với gươm lưỡi chói lòa, để giữ con đường đi đến cây sự sống.

Trong thực tế, con rắn là loài thú, không có khả năng nói như loài người, nhưng ma quỷ là tạo vật thuộc về thần linh, không có thân thể xác thịt như loài người, nhưng trong khả năng siêu nhiên mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho các thiên sứ của Ngài (mà Sa-tan, khi bị Đức Chúa Trời đuổi ra khỏi thiên đàng, Đức Chúa Trời đã không lấy lại những quyền năng đó, vì Đức Chúa Trời còn sử dụng hẳn cùng các quỷ sứ theo hẳn, như một công cụ để thử thách loài người) đã ẩn trong thân thể xác thịt của con rắn để đến gần Ê-va, mà lừa dối người, vì Sa-tan đã nghe được mạng lệnh mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán với A-đam về việc Ngài cấm loài người ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác. Sa-tan đã lấy thân hình con rắn để nói với Ê-va mà Ê-va lại nghĩ rằng đó là con rắn đã nói với mình, vì Ê-va không biết gì về Sa-tan, nên người không nghi ngờ.

Sa-tan đã dùng sự lừa dối để khiến cho Ê-va sa vào bẫy của hắn, đó là nếu Ê-va ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác thì Ê-va sẽ chết và như vậy, A-đam sẽ mất người giúp đỡ mình, còn như nếu A-đam cũng ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác đó nữa, thì A-đam cũng sẽ chết, và như vậy, hắn (Sa-tan) sẽ nghiêm nhiên cướp được quyền quản trị muôn vật trên trái đất này.

Ê-va đã không thật sự thấu hiểu hết ý nghĩa nghiêm trọng của mạng lệnh mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán với A-đam, vì thế cho nên khi Ê-va trả lời con rắn (Sa-tan), thì Sa-tan biết Ê-va đã không thật sự nhận biết ý nghĩa trọn vẹn của mạng lệnh mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán, nên hắn tiếp tục lừa dối Ê-va rằng: **Hai người chẳng chết đâu; nhưng Đức Chúa Trời biết rằng hễ ngày nào hai người ăn trái cây đó, mắt mình mở ra, sẽ như Đức Chúa Trời, biết điều thiện và điều ác.**

Khi Ê-va nghe và tin theo lời của con rắn (Sa-tan), thì lòng người không còn e sợ về mạng lệnh cấm của Đức Giê-hô-va nữa, nên người đã ngó nhìn trái cây đó và nghĩ rằng **trái của cây đó bộ ăn ngon, lại đẹp mắt và quý vì để mở trí khôn, bèn hái ăn, rồi trao cho chồng đứng gần mình, chồng cũng ăn nữa.**

Chỉ trong một thời gian ngắn, bằng sự lừa dối, ma quỷ đã cướp được quyền quản trị muôn vật trên trái đất này và nguy hiểm hơn nữa, là hắn đã cướp được từ A-đam hết thân thể xác thịt của loài người (ra từ A-đam) và cầm buộc thân thể xác thịt của loài người làm tội mọi cho hắn, còn hậu quả đến với thân thể xác thịt của loài người xác thịt đó là sự rửa sả, còn đối với tâm linh loài người, đó là sự chết đời đời.

Rô-ma 5:12-21: Cho nên, như bởi một người mà tội lỗi vào trong thế gian, lại bởi tội lỗi mà có sự chết, thì sự chết đã trải qua trên hết thảy mọi người như vậy, vì mọi người đều phạm tội. Vì, trước khi chưa có luật pháp, tội lỗi đã có trong thế gian, song chưa có luật pháp, thì cũng không kể là tội lỗi. Nhưng từ A-đam cho đến Môi-se, sự chết đã cai trị cả đến những kẻ chẳng phạm tội giống như tội của A-đam, là

người làm hình bóng của Đấng phải đến. Song tội lỗi chẳng phải như sự ban cho của ân điển. Vì nếu bởi tội lỗi của chỉ một người mà mọi kẻ khác đều phải chết, thì huống chi ơn của Đức Chúa Trời và sự ban cho trong ơn Ngài tỏ ra bởi một người là Đức Chúa Jêsus Christ, chan chứa cho hết thảy mọi người khác là dường nào! Lại sự ban cho này chẳng phải như việc xảy đến bởi một người phạm tội đâu: sự phán xét bởi chỉ một tội mà làm nên đoán phạt; nhưng sự ban cho của ân điển thì sau nhiều tội rồi, dẫn đến sự xưng công bình. Và, nếu bởi tội một người mà sự chết đã cai trị bởi một người ấy, thì huống chi những kẻ nhận ân điển và sự ban cho của sự công bình cách dư dật, họ sẽ nhờ một mình Đức Chúa Jêsus Christ mà cai trị trong sự sống là dường nào! Vậy, như bởi chỉ một tội mà sự đoán phạt rải khắp hết thảy mọi người thể nào, thì bởi chỉ một việc công bình mà sự xưng công bình, là sự ban sự sống, cũng rải khắp cho mọi người thể ấy. Vì, như bởi sự không vâng phục của một người mà mọi người khác đều thành ra kẻ có tội, thì cũng một lẽ ấy, bởi sự vâng phục của một người mà mọi người khác sẽ đều thành ra công bình. Và, luật pháp đã xen vào, hầu cho tội lỗi gia thêm; nhưng nơi nào tội lỗi đã gia thêm, thì ân điển lại càng dư dật hơn nữa, hầu cho tội lỗi đã cai trị làm nên sự chết thể nào, thì ân điển cũng cai trị bởi sự công bình thể ấy, đặng ban cho sự sống đời đời bởi Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa chúng ta.

Loại tội trộm cướp này là cực kỳ nguy hiểm, vì người ta không nhìn thấy kẻ trộm, không nhìn thấy hành vi trộm cướp cho đến khi hậu quả của sự trộm cướp được phơi bày bởi sự sáng thật của Lời Đức Chúa Trời.

Ma-thi-ơ 13:18-30: *Ấy vậy, các người hãy nghe nghĩa ví dụ về kẻ gieo giống là gì. Khi người nào nghe đạo nước thiên đàng, mà không hiểu, thì quỷ dữ đến cướp điều đã gieo trong lòng mình; ấy là kẻ chịu lấy hạt giống rơi ra dọc đường. Người nào chịu lấy hạt giống nơi đất đá sỏi, tức là kẻ nghe đạo, liền vui mừng chịu lấy; song trong lòng không có rễ, chỉ tạm thời mà thôi, đến khi vì đạo mà gặp sự cực khổ, sự bất bớ, thì liền vấp phạm. Kẻ nào chịu lấy hạt giống nơi bụi gai, tức là kẻ nghe đạo; mà sự lo lắng về đời này, và sự mê đắm về của cải, làm cho nghẹt ngòi đạo và thành ra không kết quả. Song, kẻ nào chịu lấy hạt giống nơi đất tốt, tức là kẻ nghe đạo và hiểu; người ấy được kết quả đến nỗi một hạt ra một trăm, hạt khác sáu chục, hạt khác ba chục. Đức Chúa Jêsus phán ví dụ khác cùng chúng rằng: Nước thiên đàng giống như người kia gieo giống tốt trong ruộng mình. Nhưng đang khi người ta ngủ, thì kẻ thù chủ ruộng liền đến, gieo cỏ lùng vào trong lúa mì, rồi đi. Đến khi lúa mì lớn lên, và trở bông, thì cỏ lùng cũng lòi ra. Các đầy tớ của chủ nhà bèn đến thưa rằng: Thưa chủ, chủ không gieo giống tốt trong ruộng chủ sao? Vậy thì cỏ lùng bởi đâu mà ra? Chủ đáp rằng: Ấy là một kẻ thù đã làm điều đó. Các đầy tớ thưa rằng: Vậy chủ có muốn chúng tôi đi nhổ cỏ đó chăng? Chủ rằng: Chẳng nên, e khi nhổ cỏ lùng, hoặc các người nhổ lộn lúa mì đi chăng. Hãy để cho cả hai thứ cùng lớn lên cho đến mùa gặt; đến mùa gặt, Ta sẽ dặn con gặt rằng: trước hết hãy nhổ cỏ lùng, bó lại từng bó mà đốt đi; song hãy thu trữ lúa mì vào kho Ta.*

Quỷ dữ sẽ trộm cướp điều gì ở trong lòng của những người nghe Đạo mà không hiểu Đạo?

Trong ngày Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán xét loài người và con rắn, Lời Chúa đã chép rằng: **Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn phán cùng rắn rằng: Vì mày đã làm điều như vậy, mày sẽ bị rủa sả trong vòng các loài súc vật, các loài thú đồng, mày sẽ bò bằng bụng và ăn bụi đất trọn cả đời. Ta sẽ làm cho mày cùng người nữ, dòng dõi mày cùng dòng dõi người nữ nghịch thù nhau. Người sẽ giày đạp đầu mày, còn mày sẽ cắn gót chân người.** (Sáng thế ký 3:14-15)

Sa-tan đã nghe sự phán xét của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dành cho hắn và kể từ đó, Sa-tan cùng vương quốc của hắn, là quyền lực của sự tội và sự chết luôn rắp tâm lừa dối loài người, để huỷ diệt loài người, đặc biệt là những người được Đức Chúa Trời xưng là công bình cho, thì chúng sẽ tìm đủ mọi cách để cướp giết và huỷ diệt, thông qua sự lừa dối để cướp đi quyền phép của Nước Thiên đàng nơi tâm linh người ấy.

Chúng cướp bằng cách khiến cho người ta không hiểu ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, hoặc vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời. Ma quỷ sẽ lừa dối những người có lòng tin vào Đức Chúa Trời và muốn nhận được sự cứu chuộc cho sự sống mình và chúng sẽ khiến những người tin Chúa, nhưng chưa có được sự hiểu biết trọn vẹn về các mạng lệnh của Đức Chúa Trời, vi phạm các mạng lệnh của Đức Chúa Trời, nghĩa là ma quỷ biết rõ các mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với dân Y-sơ-ra-ên qua Môi-se và chúng sẽ khiến cho người ta hiểu sai ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, hoặc làm cho người ta nghi ngờ tính nghiêm trọng của Luật pháp, mà áp dụng Lời Chúa cách không đúng, không chính xác, không đầy đủ, hoặc tự ý thêm vào, hoặc bớt đi các chữ trong các mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va và dạy người ta làm theo cách của xác thịt mình, mà

bỏ qua ý nghĩa trọn vẹn của Lời Đức Chúa Trời. Bằng cách đó, ma quỷ sẽ khiến cho Lời Đức Chúa Trời bị mất giá trị trên cuộc đời của những người đó, vì Đức Chúa Trời có phán với Môi-se rằng: **“Người hãy lập cho Ta một bàn thờ bằng đất, trên đó phải dâng của lễ thiêu, cùng của lễ thù ân của người, hoặc chiên hay bò. Phàm nơi nào có ghi nhớ Danh Ta, Ta sẽ đến và ban phúc cho người tại đó. Nếu người lập cho Ta một bàn thờ bằng đá, chớ dùng đá chạm, vì nếu người dùng đồ để chạm thì sẽ làm đá đó ra ô uế.”** (Xuất Ê-díp-tô Ký 20:24-25)

Sa-tan biết bốn tánh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Thánh khiết và Công bình, Ngài rất nghiêm khắc trong sự cai trị và hẳn biết rằng, khi một người nào đó vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời, thì hẳn có quyền tố cáo người đó ở trước mặt Đức Chúa Trời và theo luật pháp, thì hẳn sẽ được quyền giam cầm người đó tùy theo mức độ của tội lỗi mà người ta đã phạm, vì thế cho nên ma quỷ đã khiến cho các thầy tế lễ trong Y-sơ-ra-ên không coi các mạng lệnh của Đức Chúa Trời là nghiêm trọng, thay vào đó là người ta coi trọng sự dâng của tế lễ cùng các nghi thức thờ phượng dâng của tế lễ dâng cho Đức Chúa Trời, mà bỏ sự giảng dạy người ta vâng phục Luật pháp. Hậu quả là các thầy tế lễ trong Y-sơ-ra-ên đã sa vào mưu chước của Sa-tan và bị huỷ diệt bởi sức mạnh của Luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho họ (tại núi Si-nai 1445 B.C.).

Giê-rê-mi 8:1-13: **Đức Giê-hô-va phán: Trong thời đó, người ta sẽ bới xương của các vua Giu-đa, xương của các quan trưởng, xương của các thầy tế lễ, xương của các tiên tri, và xương của các dân cư Giê-ru-sa-lem ra khỏi mộ mả. Người ta sẽ phơi những xương ấy ra dưới mặt trời, mặt trăng, và cơ binh trên trời, tức là những vật mà họ đã yêu mến, hầu việc, bước theo, tìm cầu, và thờ lạy. Những xương ấy sẽ chẳng được thâu lại, chẳng được chôn lại; sẽ như phân trên mặt đất. Mọi kẻ sót của họ hàng gian ác ấy còn lại trong mọi nơi Ta đã đuổi chúng nó đến, chúng nó sẽ cầu chết hơn là sống, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Vậy người khá bảo chúng nó rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Người ta vấp ngã, há chẳng đứng dậy sao? Kẻ nào trở đi, há chẳng trở về sao? Vậy thì làm sao mà dân sự Giê-ru-sa-lem nầy cứ mài miệt trong sự bội nghịch đời đời? Chúng nó khăng khăng giữ điều gian trá, chẳng chịu trở lại. Ta đã lắng tai và nghe: chúng nó chẳng nói ngay thẳng, chẳng có ai ăn năn điều ác của mình, mà rằng: ta đã làm gì? Thấy đều dong ruổi như ngựa xông vào trận. Chim hạc giữa khoảng không tự biết các mùa nhất định cho nó; chim cu, chim yến, chim nhạn, giữ kỳ dờn chỗ ở. Nhưng dân Ta chẳng biết luật pháp của Đức Giê-hô-va! Sao các người nói được rằng: Chúng ta là khôn sáng, có luật pháp Đức Giê-hô-va ở với chúng ta? Nhưng, nầy, ngọn bút giả dối của bọn thông giáo đã làm cho luật pháp ấy ra sự nói dối! Những kẻ khôn sáng bị xấu hổ, sợ hãi, và bị bắt. Chúng nó đã bỏ Lời của Đức Giê-hô-va; thì sự khôn ngoan nó là thể nào? Vậy nên, Ta sẽ ban vợ chúng nó cho kẻ khác, ruộng chúng nó cho chủ mới; vì từ kẻ rất nhỏ cho đến người rất lớn, ai nấy đều tham lam; từ tiên tri cho đến thầy tế lễ, ai nấy đều làm sự gian dối. Chúng nó rịt vết thương cho con gái dân Ta cách sơ sài, nói rằng: Bình an, bình an! mà không bình an chi hết. Chúng nó làm ra sự gớm ghiếc, há lấy làm xấu hổ ư? đã chẳng xấu hổ chút nào, lại cũng không thẹn đỏ mặt. Vậy nên chúng nó sẽ ngã với những người vấp ngã. Đến ngày thăm phạt, chúng nó sẽ bị lật đổ, Đức Giê-hô-va phán vậy. Đức Giê-hô-va phán: Thật, Ta sẽ diệt hết chúng nó. Chẳng còn trái nho trên cây nho; chẳng còn trái vả trên cây vả; lá sẽ khô rụng; những điều Ta đã ban cho, sẽ bị cất lấy!**

Hầu hết các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên, cũng như những người mang danh là người hầu việc Chúa trong thời kỳ sau rốt này, đã vi phạm các mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với Môi-se cũng như đã phán với A-rôn cùng các con trai của người, là những người thi hành chức vụ thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên, về việc họ làm cho Lời của Đức Chúa Trời bị ô-uế (Xuất Ê-díp-tô Ký 20:24-25)

Bây giờ chúng ta cùng suy gẫm ý nghĩa mâu nhiệm của Lời Đức Chúa Trời được chép trong Xuất Ê-díp-tô Ký 20:24-26. Trước hết chúng ta suy gẫm sự mâu nhiệm được giấu trong câu 24.

Trong Xuất Ê-díp-tô Ký 20 câu 24 chép: **Người hãy lập cho Ta một bàn thờ bằng đất, trên đó phải dâng của lễ thiêu, cùng của lễ thù ân của người, hoặc chiên hay bò. Phàm nơi nào có ghi nhớ Danh Ta, Ta sẽ đến và ban phúc cho người tại đó.**

Theo Lẽ thật thì **bò** (con sinh tế) mang ý nghĩa bóng về Lẽ thật, tức là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống. Còn **chiên** (con sinh tế) là bóng về Lời Đức Chúa Trời được chép thành Luật pháp văn tự, còn môi miệng của những người tin Chúa là bóng về bàn thờ dâng của lễ thiêu và bàn thờ xông hương, đặt trong nơi thánh của đền tạm, mà thân thể của người tin Chúa là bóng về đền thờ của Đức Chúa Tr ời.

Tất cả những người mang chức vụ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời, sẽ phải dạy cho những người tin Chúa trong Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ biết vâng phục và tôn cao Lời Đức Chúa Trời, cả Luật pháp văn tự và Luật pháp của Thánh-Linh sự sống trên môi miệng của mình.

Thân thể của người tin Chúa được ví là đền thờ của Đức Chúa Trời và như vậy, hết thảy các chi thể của người tin Chúa, từ cái đầu, nơi tập trung các thông tin của năm (5) giác quan của thân thể người ấy phải được quản trị bởi tâm linh đã được tái sanh, noi theo Đức Thánh-Linh, vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy và chính Ngài đã làm điều đó (Giăng 15:10).

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho Giô-suê dẫn dân Y-sơ-ra-ên vượt qua sông Giô-đanh để vào chiếm xứ Ca-na-an, là bóng về việc tâm linh của người người tin Chúa, phải nhờ quyền phép của Đức Thánh-Linh và của Lẽ thật, mà bắt thân thể xác thịt mình phải vâng phục hoàn toàn Luật pháp của Đức Chúa Trời, và người tin Chúa phải tận diệt và phá huỷ hết thảy các đồn lũy của ma quỷ trong thân thể xác thịt của chính mình, không được thỏa hiệp, không được bỏ sót bất kỳ một đồn lũy nào của ma quỷ trong thân thể mình (mà bảy thứ dân đã sống trong xứ Ca-na-an trước khi dân Y-sơ-ra-ên vào chiếm xứ Ca-na-an đó là bóng).

Giô-suê 1:1-8: Sau khi Môi-se, tôi tớ của Đức Giê-hô-va qua đời, Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê, con trai của Nun, tôi tớ của Môi-se, mà rằng: **Môi-se, tôi tớ Ta, đã chết; bây giờ ngươi và cả dân sự này hãy đứng dậy đi qua sông Giô-đanh, đặng vào xứ mà Ta ban cho dân Y-sơ-ra-ên. Phàm nơi nào bàn chân các ngươi đạp đến, thì Ta ban cho các ngươi, y như Ta đã phán cùng Môi-se. Địa phận các ngươi sẽ lan ra từ đồng vắng và Li-ban này cho đến sông cái, là sông Ó-phơ-rát, tràn cả xứ dân Hê-tít cho đến biển cả về hướng mặt trời lặn. Trót đời ngươi sống, thì chẳng sẽ ai được chống cự trước mặt ngươi. Ta sẽ ở cùng ngươi như Ta đã ở cùng Môi-se; Ta sẽ không lìa ngươi, không bỏ ngươi đâu. Hãy vững lòng bền chí, vì ngươi sẽ dẫn dân này đi nhận lấy xứ mà Ta đã thề cùng tổ phụ ban cho chúng nó. Chỉ hãy vững lòng bền chí, và cẩn thận làm theo hết thảy luật pháp mà Môi-se, tôi tớ Ta, đã truyền cho ngươi; chớ xây qua bên hữu hoặc bên tả, để hễ ngươi đi đâu cũng đều được thịnh vượng. Quyển sách luật pháp này chớ xa miệng ngươi, hãy suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; vì như vậy ngươi mới được may mắn trong con đường mình, và mới được phước.**

Mạng lệnh này mang ý nghĩa tri thức và lời tiên tri rằng, thời kỳ thờ phượng Đức Chúa Trời theo Luật pháp văn tự (mà Môi-se là bóng) sẽ được chuyển sang thời kỳ thờ phượng bằng tâm thần và bằng Lẽ thật, khi Đức Chúa Jêsus Christ đã đến để làm chứng cho Lẽ thật (là những sự được giấu trong Luật pháp văn tự của Môi-se) và sau khi Đức Chúa Jêsus Christ đắc thắng sự chết mà phục sinh vinh quang, Ngài trở về ngôi bên hữu Đức Chúa Cha toàn năng và từ nơi Đức Chúa Cha mà Ngài ban Đức Thánh-Linh xuống để lập Hội-Thánh của Ngài trên đất này, thì kể từ đó, Hội-Thánh sẽ được trang bị quyền phép của Đức Thánh-Linh và của Lẽ thật mà những người gia nhập Hội-Thánh hữu hình của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ nhận được những sự ban cho của Đức Thánh-Linh (mà sự dân Y-sơ-ra-ên vượt qua sông Giô-đanh đó là bóng) mà cai trị thân thể xác thịt mình, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán:

Mác 16:15-20: Ngài phán cùng các sứ đồ rằng: **Hãy đi khắp thế gian, giảng Tin Lành cho mọi người. Ai tin và chịu phép báp-tem, sẽ được rỗi; nhưng ai chẳng tin, sẽ bị đoán phạt. Vậy những kẻ tin sẽ được các dấu lạ nầy: lấy Danh Ta mà trừ quỷ; dùng tiếng mới mà nói; bắt rắn trong tay; nếu uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; hễ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành. Đức Chúa Jêsus phán như vậy rồi, thì được đem lên trời, ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Về phần các môn đồ, thì đi ra giảng đạo khắp mọi nơi, Chúa cùng làm với môn đồ, và lấy các phép lạ cặp theo lời giảng mà làm cho vững Đạo.**

Tiếp đến, chúng ta cùng suy gẫm sự mầu nhiệm được giấu trong câu 25:

Xuất Ê-díp-tô Ký 20:25 chép: **Nếu ngươi lập cho Ta một bàn thờ bằng đá, chớ dùng đá chạm, vì nếu ngươi dùng đồ để chạm thì sẽ làm đá đó ra ô uế.**

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời mạng lệnh cho Môi-se phán dạy lại cho các thầy tế lễ của dân Y-sơ-ra-ên phải tôn trọng tuyệt đối mạng lệnh của Ngài, vì **đá nguyên khối** là bóng về Luật pháp trọn vẹn (Luật pháp văn tự) của Đức Chúa Trời và cũng là trách nhiệm của các thầy tế lễ của dân Y-sơ-ra-ên, trải các đời phải dạy Luật pháp của Đức Chúa Trời cho tuyển dân của Ngài thông biết Luật pháp của Đức Chúa Trời cách đầy đủ, không được bỏ sót bất kỳ một mạng lệnh nào và chép lại các sách của Môi-se để lưu truyền trong các thành của các chi phái Y-sơ-ra-ên, khi họ đã vào nhận lấy xứ Ca-na-an làm sản nghiệp.

Lời của Đức Chúa Trời luôn mang ý nghĩa thần linh và sự sống và khi thời kỳ hoán cải đến, mọi người tin

Chúa phải nhận biết các Lễ thật giấu trong Luật pháp văn tự, tức là mọi sự đã được chép trong năm sách của Môi-se. Điều đó có nghĩa là, nếu một người tin Chúa nào mà không có Luật pháp (được chép trong năm sách của Môi-se) thì người đó không thể biết nhận được những sự mầu nhiệm giấu kín trong văn tự của các sách đó. Đó là điều mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rằng: **Này, vì sao Ta đã sanh và vì sao Ta đã giáng thế: ấy là để làm chứng cho lễ thật. Hễ ai thuộc về lễ thật thì nghe lấy tiếng Ta.** (Giăng 18:37).

Nếu Luật pháp, được ví là Vàng Đá của các thời đại, mà bị người ta lấy ý riêng của xác thịt mình mà dịch sai, dịch thiếu, hoặc tự ý thêm vào hay là bớt đi bất kỳ một điều nào, dù là một chấm, hay một nét trong luật pháp của Đức Chúa Trời (đã được ban cho Môi-se và lưu truyền trải các thời đại), thì các lời mà người ta có được sau khi đã sao chép thiếu, sai, không đầy đủ đó, sẽ trở nên mất hiệu lực và không thể đỗi được ma quỷ, không thể thắng được ma quỷ và không thể chữa lành cho thân thể xác thịt của người tin Chúa được, vì Lời Chúa đã chép rằng: **vì nếu người dùng đồ để chạm thì sẽ làm đá đó ra ô uế.**

Chúng ta đã thấy hậu quả của việc khi người ta sao chép lại cuốn sách Luật pháp của Đức Chúa Trời và dạy dân sự của Đức Chúa Trời không đúng như Lời Đức Chúa Trời đã chép theo nguyên bản các sách của Môi-se, như tiên tri Giê-rê-mi đã chép xuống lời quở trách thanh nộ của Đức Giê-hô-va: **Sao các người nói được rằng: Chúng ta là khôn sáng, có luật pháp Đức Giê-hô-va ở với chúng ta? Nhưng, này, ngọn bút giả dối của bọn thông giáo đã làm cho luật pháp ấy ra sự nói dối! Những kẻ khôn sáng bị xấu hổ, sợ hãi, và bị bắt. Chúng nó đã bỏ Lời của Đức Giê-hô-va; thì sự khôn ngoan nó là thể nào?**

Lời của Đức Giê-hô-va là hình ảnh của Giê-hô-va Đức Chúa Trời, vậy nên hết thảy những người được Giê-hô-va Đức Chúa Trời chỉ định vào chức vụ thầy tế lễ, phải tôn cao Lời Đức Chúa Trời cho tuyển dân của Ngài và tuyển của Đức Chúa Trời là phải tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo Luật pháp của Ngài.

Ê-sai 26:2-4: Hãy mở các cửa, cho dân công bình trung tín vào đó! Người nào để trí mình nương dựa nơi Ngài, thì Ngài sẽ gìn giữ người trong sự bình yên trọn vẹn, vì người nhờ cậy Ngài. Hãy nhờ cậy Đức Giê-hô-va đời đời, vì Đức Giê-hô-va, chính Đức Giê-hô-va, là vầng đá của các thời đại!

Ma quỷ là quân trộm cướp, đã lừa dối loài người khiến người ta sa vào án phạt của Luật pháp mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, vì ma quỷ đã gieo cỏ lùng (là bóng về các lời gian dối) vào ruộng của Đức Chúa Trời cày (là bóng tấm lòng của người tin Chúa) và hết thảy những người tham muốn danh vọng và quyền lực hư không, đã làm theo ý muốn của ma quỷ, mà nhảy vào chiếm lấy chức trọng của Môi-se và của A-rôn, mà tự khiến mình trở thành quân trộm cướp, như Lời Chúa Jêsus đã phán.

Giăng 10:7-16: Đức Chúa Jêsus lại phán cùng họ rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, Ta là cửa của chiên. Hết thảy những kẻ đã đến trước Ta đều là quân trộm cướp; nhưng chiên không nghe chúng nó. Ta là cái cửa: nếu ai bởi Ta mà vào, thì sẽ được cứu rỗi; họ sẽ vào ra và gặp đồng cỏ. Kẻ trộm chỉ đến để cướp giết và hủy diệt; còn Ta đã đến, hầu cho chiên được sự sống và được sự sống dư dật. Ta là người chăn hiền lành; người chăn hiền lành vì chiên mình phó sự sống mình. Kẻ chăn thuê chẳng phải là người chăn, và chiên không phải thuộc về nó, nếu thấy muông sói đến, thì nó bỏ chiên chạy trốn; muông sói cướp lấy chiên và làm cho tản lạc. Ấy vì nó là kẻ chăn thuê, chẳng lo lắng chi đến chiên. Ta là người chăn hiền lành, Ta quen chiên Ta, và chiên Ta quen Ta, cũng như Cha biết Ta và Ta biết Cha vậy; Ta vì chiên Ta phó sự sống mình. Ta còn có chiên khác chẳng thuộc về chuồng này; Ta cũng phải dẫn nó về nữa, chiên đó sẽ nghe tiếng Ta, rồi sẽ chỉ có một bầy, và một người chăn mà thôi.

Khi nghe đến các lời này, sẽ có nhiều người nhảy dựng nên mà chống đối rằng, tại sao người ta làm công việc hầu việc Chúa, mà lại nói người ta là quân trộm cướp?

Thi Thiên 119:89-91: Hỡi Đức Giê-hô-va, lời Ngài được vững lập đời đời trên trời: Sự thành tín Chúa còn đời này đến đời kia. Chúa đã lập trái đất, đất còn vững bền. Tùy theo mạng lệnh Chúa, các điều đó còn vững đến ngày nay; Vì muôn vật đều hầu việc Chúa.

Chữ mạng lệnh - ordinance^{H4941} chép trong câu 91 trên, đó là chữ : מִשְׁפָּט - mishpat, số 4941 ra từ chữ שָׁפַט - shaphat, số 8199 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự xét xử, sự trừng phạt, sự phán quyết của toà, sự công bằng của luật pháp, quá trình xét xử của luật pháp, sự kiện tụng, sự tranh chấp, sự tuyên án, sự thực hiện luật pháp, sự chứng minh, sự bào chữa, sự kết án, sự kết tội,*

Chữ hầu việc - servants^{H5650} chép trong câu 91 trên, đó là chữ עֲבָד - ebed, số 5650 ra từ chữ עֲבָד - abad, số 5647 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *người đầy tớ, người nô-lệ, người hầu việc, bầy tôi trung thành, sự*

phục vụ, lao động, sự làm việc, sự thi hành bổn phận được giao;

Nguyên văn cả ba câu (89,90 và 91) trên được tóm gọn tại câu 91, vì Lời Chúa đã chép rằng: **Tùy theo mạng lệnh Chúa, các điều đó còn vững đến ngày nay;** Nghĩa là căn cứ vào Lời Đức Chúa Trời đã định cho mà muôn vật phải làm trọn phần trách nhiệm của mình, như vậy, việc người ta tự nhảy vào chiếm chức vụ của Môi-se và của A-rôn đó không phải là do Đức Chúa Trời chỉ định, vì chức vụ này đã được Giê-hô-Va Đức Chúa Trời chỉ định từ trước khi sáng thế, chứ không phải là ai muốn nhảy vào chức vụ đó là sẽ chiếm được.

Dân số ký 18:1-7: **Đức Giê-hô-va bèn phán cùng A-rôn rằng: Người, các con trai người, và tông tộc người phải mang lấy những tội lỗi phạm trong nơi thánh; còn người và các con trai người phải mang lấy những tội lỗi phạm trong chức tế lễ. Cũng hãy biểu đến gần người các anh em mình, là chi phái Lê-vi, tức tông tộc người, đặng các người đó hiệp với người và hầu việc người; nhưng người và các con trai người phải ở trước Trại bẻ chứng. Các người đó sẽ gìn giữ điều chi người truyền dạy, và điều nào thuộc về cả Trại; chỉ không nên lại gần những vật thánh, cũng đừng lại gần bàn thờ, e khi chúng nó phải chết, và các người cũng chết luôn chẵn. Vậy, các người đó sẽ hiệp với người coi sóc điều chi thuộc về hội mạc, và giữ công việc của Trại; một người ngoại nào chẳng nên đến gần các người. Các người phải coi sóc điều chi thuộc về nơi thánh và bàn thờ để đừng có sự thanh nộ cùng dân Y-sơ-ra-ên nữa. Còn Ta đây, trong dân Y-sơ-ra-ên Ta đã chọn lấy anh em các người, là những người Lê-vi, mà ban cho các người, vì đã dâng cho Đức Giê-hô-va rồi, đặng làm công việc của hội mạc. Nhưng người và các con trai người phải kỹ lưỡng lo cho xong chức tế lễ, quản trị các điều chi thuộc về bàn thờ, và vật chi ở phía trong màn; các người phải làm việc mình tại đó. Chức tế lễ của các người là một việc Ta phong cho như một của ban: người ngoại nào đến gần sẽ bị xử tử.**

Chữ A-rôn - Aaron^{H0175} chép trong câu 1 trên, đó là chữ אַהֲרֹן - Aharon, số 0175 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *người mang ánh sáng đến*.

Chúng ta hãy xem Lễ thật này đã được chép trong Giao-ước Mới như thế nào.

Hê-bơ-rơ 5:1-10: **Phàm thầy tế lễ thượng phẩm, từ trong loài người chọn ra, thì vì loài người lập nên hầu việc Đức Chúa Trời, để dâng lễ vật và hy sinh vì tội lỗi. Người đã bị vây trong sự yếu đuối, nên có thể thương xót những kẻ ngu dốt sai lầm. Ấy bởi sự yếu đuối đó mà người buộc phải vì tội lỗi mình dâng của tế lễ, cũng như vì tội lỗi của dân chúng. Và lại không ai chiếm lấy chức trọng đó cho mình; phải được Đức Chúa Trời kêu gọi như A-rôn ngày xưa. Cũng một thể ấy, Đấng Christ không tự tôn mình làm thầy tế lễ thượng phẩm; như tại Đấng đã phán cùng Ngài rằng: Người là Con ta, Ta đã sanh người ngày nay. Lại nơi khác có phán cùng Ngài rằng: Người làm thầy tế lễ đời đời Theo ban Mên-chi-xê-đéc. Khi Đấng Christ còn trong xác thịt, thì đã kêu lớn tiếng khóc lóc mà dâng những lời cầu nguyện nài xin cho Đấng có quyền cứu mình khỏi chết, và vì lòng nhân đức Ngài, nên được nhậm lời. Dầu Ngài là Con, cũng đã học tập vâng lời bởi những sự khốn khổ mình đã chịu, và sau khi đã được làm nên trọn vẹn rồi, thì trở nên cội rễ của sự cứu rỗi đời đời cho kẻ vâng lời Ngài, lại có Đức Chúa Trời xưng Ngài là thầy tế lễ thượng phẩm theo ban Mên-chi-xê-đéc.**

Như ở phần trước chúng ta đã nói về Giê-hô-Va Đức Chúa Trời toàn năng đã thiết lập hết thảy mọi sự cho sự cứu chuộc của Ngài trong ngày thứ bảy của cuộc sáng thế và trong ngày đó, Giê-hô-Va Đức Chúa Trời nghỉ các công việc của Ngài đã làm xong rồi.

Thi-Thiên 139:14-16: **Tôi cảm tạ Chúa, vì tôi được dựng nên cách đáng sợ lạ lùng. Công việc Chúa thật lạ lùng, lòng tôi biết rõ lắm. Khi tôi được dựng nên trong nơi kín, chịu nấn nên cách xảo lại nơi thấp của đất, thì các xương cốt tôi không giấu được Chúa. Mắt Chúa đã thấy thể chất vô hình của tôi; Số các ngày định cho tôi, đã biên vào sổ Chúa trước khi chưa có một ngày trong các ngày ấy.**

Vua Đa-vít đã viết Thi-Thiên này không phải bởi tâm trí xác thịt mình, nhưng bởi Đức Thánh-Linh đã cảm động người viết xuống, để ngợi khen Đức Chúa Trời và để răn dạy hết thảy mọi người tin Chúa phải nhận biết sự tế trị của Đức Chúa Trời trên muôn vật và trên mọi chức vụ của loài người sống ở trên đất này.

Rô-ma 8:28-30: **Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định. Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn để nên giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho Con này được làm Con cả ở giữa nhiều anh em; còn**

những kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài cũng đã gọi, những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình, và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển.

1 Phi-e-rơ 1:1-2: Phi-e-rơ, sứ đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ, gửi cho những người kiều ngụ rải rác trong xứ Bông, Ga-la-ti, Cáp-ba-đốc, A-si và Bi-thi-ni, là những người được chọn, theo sự biết trước của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha, và được nên thánh bởi Đức Thánh Linh, đặng vâng phục Đức Chúa Jê-sus Christ và có phần trong sự rải huyết Ngài: nguyên xin ân điển và bình an thêm lên cho anh em!

Những người đã được Giê-hô-va Đức Chúa Trời chỉ định và lập từ trước khi sáng thế cho được làm kẻ hầu việc Đức Chúa Jê-sus Christ, sẽ được giao cho Đức Chúa Jê-sus Christ, để hầu việc Ngài và Đức Thánh-Linh sẽ cùng làm việc với những người đó và chính Đức Thánh-Linh sẽ làm các phép lạ cặp theo các lời giảng, mà chính Đức Thánh-Linh đã tỏ ra cho tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ biết mà giảng ra. Những người tự ý nhảy vào chức vụ này là thuộc về xác thịt, Đức Thánh-Linh sẽ không làm việc cùng với những người đó, mặc dù các phép lạ được xảy ra trên những người tin Chúa có nhu cầu cũng là do Đức Thánh-Linh làm ra, nhưng không phải là dấu chứng về những người đứng giảng đó là tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ.

Đức Thánh-Linh không cần loài người phải giúp đỡ Ngài, nhưng Ngài làm việc theo nguyên tắc thánh của Ngài và các nguyên tắc đó đã được chép trong Kinh-Thánh, tức là trong năm sách của Môi-se. Chính vì Luật pháp của Đức Chúa Trời là nghiêm minh, nên những người tự ý nhảy vào chức vụ của Môi-se và của A-rôn đó, dù những người thế gian có thể chấp nhận trong sự thiếu biết, nhưng ở trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời, thì những người đó đang hầu việc Đức Chúa Trời cách bất hợp pháp, và như Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán, những người đó là quân trộm cướp. Những người đó đã rao giảng sai ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời và như vậy, họ đang cố tình xây nhà không theo kiến trúc của Đức Chúa Trời và họ không có vật liệu thật để xây nên nhà thuộc linh cho dân sự của Đức Chúa Trời. Họ rao giảng các lời đã bị thay đổi, mất chất lượng, nhưng lại hưởng sự dâng hiến thật từ dân sự của Đức Chúa Trời, khiến Giê-hô-va Đức Chúa Trời nổi giận.

Ê-xê-chi-ên 34:1-15: Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Hỡi con người, hãy nói tiên tri nghịch cùng những kẻ chăn của Y-sơ-ra-ên; hãy nói tiên tri, và bảo những kẻ chăn ấy rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Khốn nạn cho kẻ chăn của Y-sơ-ra-ên, là kẻ chỉ nuôi mình! Há chẳng phải những kẻ chăn nên cho bầy chiên ăn sao? Các người ăn mỡ, mặc lông chiên, giết những con chiên mập, mà các người không cho bầy chiên ăn! Các người chẳng làm cho những con chiên mắc bệnh nên mạnh, chẳng chữa lành những con đau, chẳng rịt thuốc những con bị thương; chẳng đem những con bị đuổi về, chẳng tìm những con bị lạc mất; song các người lại lấy sự độc dữ gay gắt mà cai trị chúng nó. Vì không có kẻ chăn thì chúng nó tan lạc; đã tan lạc thì chúng nó trở nên mồ cho hết thủy loài thú ngoài đồng. Những chiên Ta đi lạc trên mọi núi và mọi đồi cao; những chiên Ta tan tác trên cả mặt đất, chẳng có ai kiếm, chẳng có ai tìm. Vậy nên, hỡi kẻ chăn, hãy nghe lời Đức Giê-hô-va: Chúa Giê-hô-va phán rằng: Thật như Ta hằng sống, vì tại không có kẻ chăn, nên những chiên Ta đã làm mồ, và đã trở nên đồ ăn của mọi loài thú ngoài đồng, những kẻ chăn của Ta cũng không tìm kiếm chiên Ta, nhưng chúng nó chỉ nuôi mình mà không chăn nuôi chiên Ta, vì cố đó, hỡi kẻ chăn, hãy nghe Lời Đức Giê-hô-va: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Nay, Ta nghịch cùng những kẻ chăn đó; Ta sẽ đòi lại chiên của Ta nơi tay chúng nó; Ta không để cho chúng nó chăn chiên của Ta nữa, và chúng nó cũng không thể tự chăn nuôi lấy mình nữa; nhưng Ta sẽ móc chiên Ta ra khỏi miệng chúng nó, hầu cho chiên không làm đồ ăn cho chúng nó. Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Nay, chính Ta, tức là Ta, sẽ kiếm chiên Ta, Ta sẽ tìm nó ra. Ví như kẻ chăn tìm bầy mình ra, trong ngày mà nó ở giữa những chiên mình bị tan lạc, thì Ta cũng sẽ tìm chiên Ta ra như vậy: Ta sẽ cứu chúng nó ra khỏi mọi nơi mà chúng nó đã bị tan lạc trong ngày mây mù tăm tối. Ta sẽ đem chúng nó ra khỏi giữa các dân; Ta sẽ nhóm chúng nó lại từ các nước, và đem chúng nó về trong đất riêng chúng nó. Ta sẽ chăn chúng nó trên các núi của Y-sơ-ra-ên, kể khe nước, và trong mọi nơi có dân cư trong nước. Ta sẽ chăn chúng nó trong những đồng cỏ tốt, và chuồng chúng nó sẽ ở trên các núi nơi đất cao của Y-sơ-ra-ên; ở đó chúng nó sẽ nghỉ trong chuồng tử tế, và ăn cỏ trong đồng cỏ màu mỡ, tức là trên các núi của Y-sơ-ra-ên. Ấy chính Ta sẽ chăn chiên Ta và cho chúng nó nằm nghỉ, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

Chúng ta cùng trở lại với ý nghĩa của chữ **trộm cướp** được chép trong điều răn thứ Tám.

Xuất Ê-díp-tô Ký 20:15: **Người chó trộm cướp.**

Bản King James version chép: ¹⁵**Thou shalt not steal**^{H1589}. Bản tiếng Hê-bơ-rơ chép: **לֹא תִגְנוֹב**.

Chữ **trộm cướp - steal**^{H1589} được chép trong câu 15 trên, đó là chữ **גָּנַב** - **ganab**, số 1589 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *hành động ăn cắp, ăn trộm làm cách vụng trộm, cách khéo léo chiếm được bằng thủ đoạn kín đáo; lấy trộm mang đi nơi khác, liên quan đến sự lừa dối để lấy mất tài sản, của cải quý giá hoặc vật chất, hoặc tinh thần, hoặc bằng giá trị của thông tin, tin tức bí mật; hành động liên quan đến sự lừa đảo khiến cho người ta bị mất tinh thần, mất gia đình, mất sự sống, mất niềm tin, mất sức lực, mất quyền lợi, mất mọi sự mà người ấy đã và đang có hoặc vật chất hoặc ý nghĩa hoặc tinh thần;*

Chúng ta vừa nhận biết ý nghĩa của chữ **trộm cướp - steal**^{H1589} theo ý nghĩa thuộc linh, nghĩa là theo Lê thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống và bây giờ chúng ta sẽ học về ý nghĩa thuộc thể, liên quan trực tiếp tới cuộc sống của thân thể xác thịt loài người chúng ta.

Chúng ta đang đối diện với mạng lệnh của Đức Chúa Trời, liên quan trực tiếp đến hành động trộm cướp, nguyên văn là *ăn trộm, ăn cắp, mang đi mất những sự mà kẻ trộm cắp đó đã lấy được khỏi tay người có quyền sở hữu những sự đó*, chứ không nói về việc người ta vô tình làm công việc của kẻ trộm.

Theo cách hiểu thông thường của loài người, thì hành vi ăn trộm, là hành động tìm cách để lấy được tài sản, hoặc vật chất, hoặc tinh thần, hoặc thông tin, các tin tức có giá trị về thương mại, về công nghệ, về quân sự, về an ninh quốc phòng, cho đến tất cả mọi sự mà người ta đã phải mất thời gian, tiền của để gây dựng, xây dựng, chế tạo, nghiên cứu, tìm kiếm bằng quyết tâm, bằng ý chí, bằng sức lực, bằng tiền của, bằng trí tuệ, bằng tình cảm... để có được cho mình, hoặc cho gia đình mình, hoặc cho quốc gia mình.

Khi kẻ trộm thực hành hành vi trộm cắp, phần nó toan tính là làm điều có lợi cho xác thịt nó, mà bỏ qua hậu quả sẽ xảy đến với người bị mất trộm, hoặc hậu quả sẽ xảy đến với nơi mà nó đã ăn trộm các tài vật đó.

Hậu quả xảy đến với người bị mất trộm sẽ khó lường hết được, vì những sự bị mất đó có thể liên quan đến rất nhiều người khác, nếu như vật bị mất đó có thể chứa các thông tin của những người khác, như những vụ trộm thông tin bí mật quốc gia, bí mật quân sự, bí mật quốc phòng, bí mật thương mại, bí mật y tế, bí mật nội bộ... mà trong thế gian này vào thời kỳ sau rốt này, người ta đã gây ra thông qua mạng internet, khiến cho xã hội bị khủng hoảng, nhiều người bị mất tiền trong nhà băng vì bị chiếm đoạt, bí mật riêng tư bị tiết lộ, tên miền của mạng xã hội bị chiếm dụng, bị lợi dụng và bị khủng bố, gây chia rẽ trong nội bộ, khủng hoảng niềm tin trong xã hội và trong các gia đình, trong công sở, trong những người lao động, thậm chí có thể gây chiến tranh giữa các nước, mà sự thiệt hại là không thể lường trước được.

Trong Giao-ước Cũ, khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, thì dân cư trên đất chưa có nhiều, thì những sự trộm cắp chỉ đơn giản là tài vật, lương thực... là những vật có thể mang theo người hoặc có thể di chuyển chúng đi nơi khác để tiêu thụ. Nhưng sự trộm cắp đã bắt nguồn từ ma quỷ, từ Sa-tan, là kẻ phạm tội từ lúc ban đầu và tội lỗi sẽ theo dòng huyết của kẻ phạm tội mà trải các đời nối sau, tùy theo Luật pháp của Đức Chúa Trời đã được công bố, và cho tới kỳ sau rốt này, sự trộm cắp ngày càng tinh vi, ấy không phải bởi người ta trở nên khôn ngoan hơn mà biết làm ra những sự đó, mà là ma quỷ ngày càng ra sức hành động để chống nghịch lại công việc của Đức Chúa Trời, vì chúng biết rằng, sự trở lại của Đức Chúa Jêsus Christ càng gần bao nhiêu, thì kỳ ma quỷ phải bị nhốt vào hoả ngục cũng gần bấy nhiêu, nên chúng ráo riết hành động đưa loài người vào bẫy của tội lỗi, để làm chậm sự trở lại của Đức Chúa Jêsus Christ, vì ma quỷ biết rằng, Đức Chúa Trời là sự yêu thương, nên Ngài có thể sẽ trì hoãn sự trở lại của Đức Chúa Jêsus Christ, để mong cứu thêm được nhiều linh hồn lại cho Ngài chăng.

Trong thế gian này, hậu quả của những người phạm tội trộm cắp thường sẽ chỉ bị phạt hành chính, nặng là bị tù giam, nhiều hơn là bị kết án tử hình, nhưng theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì phạm một điều răn cũng như phạm mười điều răn vậy, vì kẻ đó biết mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời mà không sợ, điều đó không phải là kẻ đó không sợ bị phạt, mà là nó không sợ Đức Chúa Trời, vậy thì kẻ đó phải chết vì nó coi thường mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, cũng như khi xưa, A-đam, rồi Ca-in con trưởng nam của A-đam, đã coi thường Lời Đức Chúa Trời mà phạm tội giết người và linh hồn những kẻ đó phải chết đời đời.

Kẻ trộm cắp có thể được coi là kẻ phá hoại, không chỉ phá hoại cuộc sống của người sở hữu tài vật mà kẻ trộm đã trộm cắp của người đó, mà hậu quả của việc các tài vật bị mất trộm đó sẽ không thể lường hết được,

vì những sự đó có thể liên quan đến danh dự, đến mối quan hệ của gia đình, hoặc trong hôn nhân, hoặc trong công việc và sự việc có thể gây ra sự tù đày cho người bị mất trộm do không thể chứng minh đồ vật đó là bị trộm lấy, gây sự nghi ngờ rằng đó là sự người đó tìm cách chiếm đoạt mà khai không đúng sự thật! Khi người bị mất trộm khó có thể chứng minh cho điều mình bị mất trộm đó là thật.

Tùy theo giá trị của đồ vật bị mất trộm, khiến cho nhiều người bị liên quan đến, sẽ gây thất thoát thời gian và số người tham gia việc điều tra, tìm kiếm, thậm chí gây ra sự chết người hoặc của người bị mất đồ, hoặc có thể gây ra cho kẻ ăn trộm đồ vật mà không nhận biết giá trị thật của đồ vật mà người ấy đã trộm cắp và tiêu thụ, gây ảnh hưởng khôn lường đối với người bị mất đồ, vì có thể vật bị mất đó không phải thuộc về người đó, mà là vật người đó phải giữ hoặc người đó phải bảo vệ.

Chúng ta hãy xem Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã cảnh cáo tuyển dân của Ngài về *tội ăn trộm những sự thuộc về Đức Chúa Trời* như thế nào.

Giê-rê-mi 23:1-32: **Đức Giê-hô-va phán:** Khốn thay cho những kẻ chặn hủy diệt và làm tan lạc bầy chiên của đồng cỏ Ta. Vậy nên, về những kẻ chặn giữ dân Ngài, thì Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: Các người làm tan lạc bầy chiên Ta, đã đuổi đi và không thăm nom đến; nay, Ta sẽ thăm phạt các người về những việc dữ mình làm, Đức Giê-hô-va phán vậy. Ta sẽ nhóm những con sót lại của bầy Ta, từ các nước mà Ta đã đuổi chúng nó đến. Ta sẽ đem chúng nó trở về trong chuồng mình; chúng nó sẽ sanh đẻ thêm nhiều. Ta sẽ lập lên những kẻ chăn nuôi chúng nó; thì sẽ chẳng sợ chẳng hãi nữa, và không thiếu một con nào, Đức Giê-hô-va phán vậy. **Đức Giê-hô-va phán:** Nay, những ngày đến, bấy giờ Ta sẽ dấy lên cho Đa-vít một nhánh công bình. Ngài sẽ cai trị làm vua, lấy cách khôn ngoan mà ăn ở, làm sự chánh trực công bình trong đất. Đấng đời vương đó, Giu-đa sẽ được cứu; Y-sơ-ra-ên sẽ ở yên ổn, và người ta sẽ xưng danh Đấng ấy là: Đức Giê-hô-va sự công bình chúng ta! **Đức Giê-hô-va phán:** Vậy nên những ngày đến, bấy giờ người ta sẽ chẳng còn nói rằng: Thật như Đức Giê-hô-va hằng sống, tức là Đấng đã đem con cái Y-sơ-ra-ên lên khỏi đất Ê-díp-tô. Nhưng nói rằng: Thật như Đức Giê-hô-va hằng sống, tức là Đấng đã đem lên và dặt dòng dõi nhà Y-sơ-ra-ên về từ phương bắc, từ các nước mà Ta đã đuổi họ đến. Chúng nó sẽ ở trong đất mình. Về các tiên tri: Lòng ta tan nát trong ta; xương ta thấy đều run rẩy; ta như người say, như người xây xẩm vì rượu, bởi cơ Đức Giê-hô-va và những Lời thánh của Ngài. Trong đất đầy những kẻ tà dâm; vì cơ bị rửa sả thì đất nên sâu thẳm; những đồng cỏ nơi đồng vắng đều khô khan. Người ta chạy theo đường dữ, sức chúng nó là không công bình. Vì chính kẻ tiên tri thấy tế lễ đều là ô ướ, Ta thấy sự gian ác chúng nó đến trong nhà Ta; **Đức Giê-hô-va phán** vậy. Cho nên đường chúng nó sẽ như nơi trơn trượt trong tối tăm, sẽ bị đuổi và vấp ngã tại đó. Vì đến năm chúng nó bị thăm phạt, Ta sẽ giáng tai vạ trên chúng nó, **Đức Giê-hô-va phán** vậy. Ta đã thấy rõ sự điên dại của bọn tiên tri xứ Sa-ma-ri; chúng nó nhân danh Ba-anh mà nói tiên tri, khiến dân Y-sơ-ra-ên Ta lằm lạc. Nhưng, nơi bọn tiên tri ở Giê-ru-sa-lem, Ta đã thấy sự đáng gớm ghiếc: chúng nó phạm tội tà dâm, bước theo sự giả dối; chúng nó làm cho cứng vững tay kẻ dữ, đến nỗi chẳng ai xây bỏ sự ác của mình. Ta coi chúng nó thấy đều như Sô-đôm, và dân cư nó như Gô-mô-rô. Vậy nên, về phần bọn tiên tri đó, **Đức Giê-hô-va vạn quân phán** như vậy: Nay, Ta sẽ cho chúng nó ăn ngải cứu và uống mật đắng; vì các tiên tri ở Giê-ru-sa-lem đã làm cho sự vô đạo tràn ra trong cả xứ. **Đức Giê-hô-va vạn quân phán** như vậy: Chớ nghe những lời của các tiên tri nói tiên tri với các người. Chúng nó dạy cho các người sự hư không, và nói sự hiện thấy bởi lòng mình chẳng phải bởi miệng Đức Giê-hô-va. Chúng nó cứ bảo kẻ khinh để Ta rằng: **Đức Giê-hô-va phán**, các người sẽ được bình an. Lại bảo những kẻ bước theo sự cứng cỏi của lòng mình rằng: Chẳng có tai họa nào đến trên các người hết. Vậy ai đã đứng được trong sự bàn luận của Đức Giê-hô-va, để được ngắm xem và nghe lời Ngài? Ai đã suy xét và nghe lời Ngài? Nay, cơn giận của Đức Giê-hô-va đã phát ra như bão, như gió lốc, nổ trên đầu kẻ dữ. **Đức Giê-hô-va** chưa làm trọn ý đã định trong lòng, thì cơn giận của Ngài sẽ chẳng trở lại. Trong ngày sau rốt, các người sẽ rõ biết sự ấy. Ta chẳng sai những tiên tri này, mà chúng nó đã chạy; Ta chẳng phán với, mà đã nói tiên tri. Nếu chúng nó có đứng trong sự bàn luận Ta, thì đã khiến dân Ta nghe Lời Ta, và đã làm cho dân từ đường dữ việc xấu mà trở lại rồi. **Đức Giê-hô-va phán:** Ta có phải là Đức Chúa Trời ở gần mà không phải là Đức Chúa Trời ở xa sao? **Đức Giê-hô-va phán:** Có người nào có thể giấu mình trong các nơi kín cho Ta đừng thấy chăng? **Đức Giê-hô-va phán:** Há chẳng phải Ta đầy dẫy các tầng trời và đất sao? Ta nghe

điều những kẻ tiên tri này nói, chúng nó nhân Danh Ta mà nói tiên tri giả dối, rằng: Ta có chiêm bao; thật, ta có chiêm bao! Những tiên tri ấy, theo sự dối trá của lòng mình mà nói tiên tri, chúng nó có lòng ấy cho đến chừng nào? Chúng nó mỗi người thuật chiêm bao cùng kẻ lân cận, tưởng sẽ khiến dân quên Danh Ta cũng như tổ phụ chúng nó vì Ba-anh quên Danh Ta. Khi tiên tri nào có chiêm bao, hãy thuật chiêm bao ấy đi; còn kẻ nào đã lãnh Lời Ta, hãy truyền lại Lời Ta cách trung tín! Đức Giê-hô-va phán: Rơm rạ há xen vào với lúa mì sao? Lời Ta há chẳng như lửa, như búa đập vỡ đá sao? Đức Giê-hô-va phán vậy. Vậy nên Đức Giê-hô-va phán rằng: Này, Ta nghịch cùng những kẻ tiên tri ăn cắp lẫn nhau về Lời của Ta. Đức Giê-hô-va phán: Này, Ta nghịch cùng những kẻ tiên tri dùng lưỡi mình nói ra, mà rằng: Ngài phán. Đức Giê-hô-va phán: Này, Ta nghịch cùng những kẻ lấy chiêm bao giả dối mà nói tiên tri, thuật lại và lấy lời dối trá khoe khoang mà làm cho dân Ta lầm lạc, nhưng Ta không sai và cũng không bảo chúng nó; chúng nó cũng không làm ích gì cho dân này hết, Đức Giê-hô-va phán vậy.

Đức Giê-hô-va phán rằng: Ta nghịch cùng những kẻ tiên tri ăn cắp lẫn nhau về Lời của Ta. (Câu 30)

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là **ăn cắp - steal**^{H1589} chép trong câu 30 trên, đó là chữ גָּנַב - ganab, số 1589 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *hành động ăn cắp, ăn trộm làm cách vụng trộm, cách khéo léo chiếm được bằng thủ đoạn kín đáo; lấy trộm mang đi nơi khác, liên quan đến sự lừa dối để lấy mất tài sản, của cải quý giá hoặc vật chất, hoặc tinh thần, hoặc bằng giá trị của thông tin, tin tức bí mật; hành động liên quan đến sự lừa đảo khiến cho người ta bị mất tinh thần, mất gia đình, mất sự sống, mất niềm tin, mất sức lực, mất quyền lợi, mất mọi sự mà người ấy đã và đang có hoặc vật chất hoặc ý nghĩa hoặc tinh thần;*

Tại sao người ta lại ăn cắp Lời của Đức Chúa Trời từ những người khác như vậy?

Những người nào là tôi tớ thật của Đức Chúa Jê-sus Christ, sẽ nhận lãnh những sự tỏ ra trực tiếp từ Đức Thánh-Linh, vì thế cho nên họ là những người giàu có của báu Nước Thiên đàng và những người như vậy không bao giờ phải ăn cắp Lời Đức Chúa Trời từ những người khác, vì họ luôn dư dật Lời của Đức Chúa Trời.

Vậy thì những người hành động ăn cắp Lời của Đức Chúa Trời từ những người khác chính là những người không bởi Đức Chúa Jê-sus Christ mà đến, nhưng từ thế gian mà ra và những người đó đã bị ma quỷ lừa dối mà tự nhảy vào chức vụ của Môi-se và của A-rôn, mà tưởng rằng mình đang hầu việc Đức Chúa Trời !

Những người đó sẽ không nhận lãnh được điều gì từ Đức Thánh-Linh, vì họ đã không tôn trọng các nguyên tắc của Lời Đức Chúa Trời. Họ sẽ vào những nơi người ta mở lớp, mở trường huấn luyện, với những danh hiệu nghe có vẻ như tôn kính Lời của Đức Chúa Trời, nhưng Đức Chúa Trời đã không bảo họ làm những sự đó. Những người từ những nơi đó mà ra, sẽ ăn cắp “bắt chước theo” các lời từ những người mà họ đã thần tượng, là những người đã dạy họ, nên hễ từ miệng các thầy của họ nói ra điều gì, thì họ sẽ coi các lời đó là chân lý cho mình và nói lại, giảng lại, mong kiếm được sự tín nhiệm của bầy chiên (trong hệ thống do họ quản lý), mà họ không biết rằng, công việc của họ làm đó gian dối ở trước mặt Đức Chúa Trời.

Chúng ta hãy xem Đức Giê-hô-va đã phán gì về sự “ăn cắp, trộm cướp” này: **“Đức Giê-hô-va phán: Này, Ta nghịch cùng những kẻ tiên tri dùng lưỡi mình nói ra, mà rằng: Ngài phán. Đức Giê-hô-va phán: Này, Ta nghịch cùng những kẻ lấy chiêm bao giả dối mà nói tiên tri, thuật lại và lấy lời dối trá khoe khoang mà làm cho dân Ta lầm lạc, nhưng Ta không sai và cũng không bảo chúng nó; chúng nó cũng không làm ích gì cho dân này hết, Đức Giê-hô-va phán vậy.”**(câu 31-32)

Trong thế gian có mở các trường dạy nghề, cá trường đó sẽ cấp bằng cấp có giá trị để hành nghề luật sư, bác sỹ, dược sỹ, kỹ sư...cho những người đã tốt nghiệp từ các trường ấy. Những người đã tốt nghiệp và được cấp giấy phép hành nghề đó có thể thực hiện đúng những gì mà họ đã được đào tạo, có ích lợi cho xã hội.

Nhưng đối với những người vào các trường huấn luyện, đào tạo để từ các trường đó mà ra những người được cấp bằng làm người giảng Tin-Lành (trong các tổ chức thuộc về các trường đó quản lý), lại không thể làm được những công việc mà Đức Chúa Jê-sus Christ, Đấng cứu chuộc nhân loại, đã phán về những người nào tin Ngài, thì sẽ làm được trong Nước Đức Chúa Trời.

Ma-thi-ơ 10:5-8: *Ấy đó là mười hai sứ đồ Đức Chúa Jê-sus sai đi, và có truyền rằng: Đừng đi đến dân ngoại, cũng đừng vào một thành nào của dân Sa-ma-ri cả; song thà đi đến cùng những con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên. Khi đi đường, hãy rao giảng rằng: Nước thiên đàng gần rồi. Hãy chữa lành kẻ đau,*

khiến sống kẻ chết, làm sạch kẻ phung, và trừ các quỷ. Các người đã được lãnh không thì hãy cho không.

Mác 16:17-20: **Vậy những kẻ tin sẽ được các dấu lạ nầy: lấy Danh Ta mà trừ quỷ; dùng tiếng mới mà nói; bắt rắn trong tay; nếu uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; hễ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành. Đức Chúa Jêsus phán như vậy rồi, thì được đem lên trời, ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Về phần các môn đồ, thì đi ra giảng đạo khắp mọi nơi, Chúa cùng làm với môn đồ, và lấy các phép lạ cặp theo lời giảng mà làm cho vững Đạo.**

Tại sao những người tin Chúa lại có thể làm được những công việc như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán?

Câu trả lời, đó là Thần của Đức Chúa Trời ngự trên những người đó và Ngài cùng làm việc với họ.

Ê-sai 61:1-11: **Thần của Chúa Giê-hô-va ngự trên Ta; vì Đức Giê-hô-va đã xức dầu cho Ta, đặt giảng tin lành cho kẻ khiêm nhường. Ngài đã sai Ta đến đặt rịt những kẻ vỡ lòng, đặt rao cho kẻ phu tù được tự do, kẻ bị cầm tù được ra khỏi ngục; đặt rao năm ban ơn của Đức Giê-hô-va, và ngày báo thù của Đức Chúa Trời chúng ta; đặt yên ủi mọi kẻ buồn rầu; đặt ban mão hoa cho kẻ buồn rầu ở Si-ôn thay vì tro bụi, ban dầu vui mừng thay vì tang chế, ban áo ngợi khen thay vì lòng nặng nề; hầu cho những kẻ ấy được xưng là cây của sự công bình, là cây Đức Giê-hô-va đã trồng để được vinh hiển. Họ sẽ xây lại các nơi hoang vu ngày xưa, dựng lại các nơi hủy hoại lúc trước, lập lại thành bị hủy phá, là những nơi đổ nát lâu đời. Những người khách lạ sẽ đứng đặng chặn bầy chiên các người, những người ngoại quốc sẽ làm kẻ cày ruộng và trồng nho của các người; nhưng các người thì sẽ được gọi là thầy tế lễ của Đức Giê-hô-va; sẽ được xưng là chức dịch của Đức Chúa Trời chúng ta; sẽ ăn của báu các nước, và lấy sự vinh hoa của họ mà khoe mình. Các người sẽ được gấp hai để thay vì sự xấu hổ; chúng nó sẽ vui vẻ về phận mình để thay sự nhục nhơ. Vậy nên chúng nó sẽ có sản nghiệp bội phần trong xứ mình, và được sự vui mừng đời đời. Vì Ta, Đức Giê-hô-va, ưa sự chánh trực, ghét sự trộm cướp và sự bất nghĩa. Ta sẽ lấy điều thành tín báo trả lại, và lập giao ước với chúng nó đời đời. Dòng dõi chúng nó sẽ nổi tiếng trong các nước, con cháu sẽ nổi tiếng trong các dân; phàm ai thấy sẽ nhận là một dòng dõi mà Đức Giê-hô-va đã ban phước. Ta sẽ rất vui vẻ trong Đức Giê-hô-va, linh hồn Ta mừng rỡ trong Đức Chúa Trời Ta; vì Ngài đã mặc áo cứu rỗi cho Ta; khoác áo choàng công bình cho Ta, như chàng rể mới diện mão hoa trên đầu mình, như cô dâu mới đội mình bằng châu báu. Và, như đất làm cho cây mọc lên, vườn làm cho hạt giống nứt lên thể nào, thì Chúa Giê-hô-va cũng sẽ làm cho sự công bình và sự khen ngợi nứt ra trước mặt mọi dân tộc thể ấy.**

Để bảo vệ nhãn hiệu bản quyền, một số công ty chế tạo xe hơi nổi tiếng trong thế gian này đã chế tạo các phụ tùng có đánh mã số kỹ thuật độc quyền cho từng model của các loại xe do hãng đó chế tạo. Khi chiếc xe cần phải sửa chữa và thay thế, người sở hữu chiếc xe đó phải mang xe của mình về nơi do hãng đó quản lý để sửa chữa và thay thế phụ tùng hoặc bảo hành. Người ta không thể mua được các phụ tùng nào do bất cứ nơi nào chế tạo ra, ngay cả khi các phụ tùng đó có hình dạng giống như thật, thì người ta cũng không thể thay thế được, vì không hợp mã số.

Rất nhiều người mang danh là người tin Chúa, nhưng lại tự mình tỏ ra là kẻ vô tín, khi họ nghĩ Đức Chúa Trời cũng hành động giống như loài người, nên họ đã tự ý nhảy vào chức vụ mà người ta không thể tự mình đóng giả được. Vì cả vũ trụ này đều ở trong Đức Chúa Trời và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ở trong mọi sự và Ngài là mọi sự. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết rõ mọi sự và Ngài cho phép mọi sự được xảy ra trong sự biết trước của Ngài và hết thảy mọi sự đó đều nằm trong kế hoạch tìm một dòng dõi thánh cho Ngài. Vì thế cho nên, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ không giết chết những kẻ tự nhảy vào chức vụ do chính Đức Chúa Trời đã chỉ định, nhưng chính tội lỗi của người nào sẽ giết người đó, chứ không phải là Đức Chúa Trời giết họ. Đức Chúa Trời cứ để những sự đó được xảy ra và qua những sự đó mà Ngài nhìn xem và biết trong hết thảy loài người, ai là người thật sự tin nơi Danh Ngài và ai là luôn tôn cao Luật pháp của Ngài.

Tấm lòng của người tin Chúa chính là điều kiện để Thần của Đức Giê-Hô-Va sẽ ngự vào, vì nếu không bởi Thần của Đức Giê-Hô-Va, thì sẽ không có một điều gì có thể xảy ra, như chính Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rằng: **Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong Ta và Ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài Ta, các người chẳng làm chi được.** (Giăng 15:5)

Thi-Thiên 24:1-10: **Đất và muôn vật trên đất, thế gian và những kẻ ở trong đó, đều thuộc về Đức Giê-**

hồ-va. Vì Ngài đã lập đất trên các biển, và đặt nó vững trên các nước lớn. Ai sẽ được lên núi Đức Giê-hô-va? Ai sẽ được đứng nổi trong nơi thánh của Ngài? Ấy là người có tay trong sạch và lòng thanh khiết, chẳng hưởng linh hồn mình về sự hư không, cũng chẳng thề nguyện giả dối. Người ấy sẽ được phước từ nơi Đức Giê-hô-va, và sự công bình từ nơi Đức Chúa Trời về sự cứu rỗi người. Ấy là dòng dõi của những người tìm kiếm Đức Giê-hô-va, tức là những người tìm kiếm mặt Đức Chúa Trời của Gia-cốp. Hỡi các cửa, hãy cất đầu lên! Hỡi các cửa đời đời, hãy mở cao lên! Thì Vua vinh hiển sẽ vào. Vua vinh hiển này là ai? Ấy là Đức Giê-hô-va có sức lực và quyền năng, Đức Giê-hô-va mạnh dạn trong chiến trận. Hỡi các cửa, hãy cất đầu lên! Hỡi các cửa đời đời, hãy mở cao lên, thì vua vinh hiển sẽ vào. Vua vinh hiển này là ai? Ấy là Đức Giê-hô-va vạn quân, chính Ngài là Vua vinh hiển.

Bây giờ chúng ta hãy đến với tội *ăn trộm tài vật của Đức Chúa Trời*, đã được chép trong Kinh-Thánh.

Ma-la-chi 3:1-12: Này, Ta sai sứ giả Ta, người sẽ dọn đường trước mặt Ta; và Chúa mà các người tìm kiếm sẽ thình lình vào trong đền thờ Ngài, tức là thiên sứ của sự giao ước mà các người trông mong. Này, Ngài đến, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Nhưng ai sẽ đứng nổi ngày Ngài đến, và ai đứng được khi Ngài hiện ra? Vì Ngài giống như lửa của thợ luyện, như tro thợ giặt. Ngài sẽ ngồi như kẻ luyện bạc và làm cho sạch; Ngài sẽ chùi các con trai Lê-vi, làm cho chúng nó sạch như vàng và bạc; chúng nó sẽ dâng của lễ cho Đức Giê-hô-va trong sự công bình. Bấy giờ của lễ của Giu-đa và của Giê-ru-sa-lem sẽ được đẹp lòng Đức Giê-hô-va, như những ngày xưa, và như những năm thượng cổ. Ta sẽ đến gần các người đặng làm sự đoán xét, và Ta sẽ vùi vàng làm chứng nghịch cùng những kẻ đồng bóng, tà dâm, những kẻ thề dối, những kẻ gạt tiền công của người làm thuê, hiếp đáp kẻ góa bụa và kẻ mồ côi, những kẻ làm hại người khách lạ, và những kẻ không kính sợ Ta, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Vì Ta là Đức Giê-hô-va, Ta không hề thay đổi; bởi cơ đó, các người là con trai Gia-cốp, chẳng bị diệt vong. Từ những ngày tổ phụ các người, các người đã xây bỏ luật lệ Ta và không vâng giữ. Hãy trở lại cùng Ta, thì Ta sẽ trở lại cùng các người, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Nhưng các người nói rằng: Bởi đâu chúng tôi sẽ trở lại? Người ta có thể ăn trộm Đức Chúa Trời sao? mà các người ăn trộm Ta. Các người nói rằng: Chúng tôi ăn trộm Chúa ở đâu? Các người đã ăn trộm trong các phần mười và trong các cửa dâng. Các người bị rửa sả, vì các người, thả cả nước, đều ăn trộm Ta. Các người hãy đem hết thả phần mười vào kho, hầu cho có lương thực trong nhà Ta; và từ nay các người khá lấy điều này mà thử Ta, Đức Giê-hô-va vạn quân phán, xem Ta có mở các cửa sổ trên trời cho các người, đổ phước xuống cho các người đến nỗi không chỗ chứa chẳng! Ta sẽ vì các người ngăn cấm kẻ cắn nuốt, nó sẽ không phá hại bông trái của đất các người; và những cây nho các người trong đồng ruộng cũng sẽ không rụng trái trước khi đến mùa, Đức Giê-hô-va phán vậy. Mọi nước sẽ xưng các người là có phước, vì các người sẽ là đất vui thích, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy.

Trước khi chúng ta suy gẫm về sự phán xét này, chúng ta hãy trở lại với mạng lệnh của Đức Giê-hô-va về việc thuế một phần mười mà dân Y-sơ-ra-ên, cũng như mọi người tin Chúa đều phải tuân theo.

Sáng thế ký 14:17-24: Sau khi Áp-ram đánh bại Kết-rô-Lao-me và các vua đồng minh, thắng trận trở về, thì vua Sô-đôm ra đón rước người tại trũng Sa-ve, tức là trũng Vua. Mên-chi-xê-đéc, vua Sa-lem, sai đem bánh và rượu ra. Vả, vua này là thầy tế lễ của Đức Chúa Trời Chí cao, chúc phước cho Áp-ram và nói rằng: Nguyện Đức Chúa Trời Chí cao, là Đấng dựng nên trời và đất, ban phước cho Áp-ram! Đáng ngợi khen thay Đức Chúa Trời Chí cao đã phó kẻ thù nghịch vào tay người! Đoạn, Áp-ram lấy một phần mười về cả của giặc mà dâng cho vua đó. Vua Sô-đôm bèn nói cùng Áp-ram rằng: Hãy giao người cho ta, còn của cải, thì người thâu lấy. Áp-ram đáp lại rằng: Tôi giơ tay lên trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời Chí cao, Chúa Tể của trời và đất, mà thề rằng: Hễ của chi thuộc về vua, dầu đến một sợi chỉ, hay là một sợi dây giày đi nữa, tôi cũng chẳng hề lấy; e vua nói được rằng: Nhờ ta làm cho Áp-ram giàu có, chỉ món chi của những người trẻ đã ăn, và phần của các người cùng đi với tôi, là A-ne, Éch-côn và Mam-rê; về phần họ, họ hãy lấy phần của họ đi.

Áp-ram (Áp-ra-ham) là tổ phụ của đức tin và hết thảy mọi người tin Chúa đều được gọi là dòng dõi của Áp-ra-ham, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã chọn Áp-ra-ham và dòng dõi ra từ Áp-ra-ham, điều này không liên quan đến huyết thống AND, vì loài người hết thảy đều ra từ Đức Chúa Trời, nhưng Giê-hô-va Đức Chúa

Trời tìm từ giữa thế gian này một dòng dõi thánh, như Áp-ra-ham đã được Đức Giê-hô-Va chọn vậy, vì thế cho nên điều chi đã được chép trong Kinh-Thánh về một dòng dõi đẹp ý Đức Giê-hô-Va, thì những sự đó là nền tảng mà mọi người tin Chúa phải học và noi theo.

Tại đây, khi Áp-ra-ham được biết rằng, nếu chẳng bởi Đức Chúa Trời chí cao đã phó kẻ thù nghịch vào tay mình, thì Áp-ra-ham đã không thể đánh bại được chúng, vậy nên Áp-ra-ham đã dâng một phần mười làm của lễ cho **Mên-chi-xê-đéc, vua Sa-lem, thầy tế lễ của Đức Chúa Trời Chí cao** và kể từ đó, luật về thuế một phần mười được đặt ra và chúng ta cần phải hiểu rằng, hết thảy mọi sự này đều nằm trong kế hoạch tìm một dòng dõi thánh của Đức Giê-hô-Va.

Trong hết thảy các quốc gia trên trái đất này, người ta đều áp dụng thuế lợi tức cho mọi người dân của quốc gia mình. Tiền thuế đó chỉ thu từ dân của nước đó mà thôi và được dùng cho điều được gọi là công ích xã hội, như các sự chi tiêu cho bộ máy của chính phủ, cho quân đội, các lực lượng bảo vệ an ninh quốc, xây dựng đường xá, bệnh viện, trường học... tùy theo quyết định của chính phủ và tình trạng dân sinh của quốc gia đó.

Đối với tuyển dân của Đức Chúa Trời, thì Đức Giê-hô-Va đã phán về thuế một phần mười như sau.

Lê-vi ký 27:30-34: Phàm thuế một phần mười thổ sản, bất kỳ vật gieo hay là hoa quả của cây, đều thuộc về Đức Giê-hô-va; ấy là một vật thánh, biệt riêng ra cho Đức Giê-hô-va. Nếu ai muốn chuộc lại vật chi về một phần mười của mình, thì phải phụ thêm một phần năm. Còn về một phần mười của bầy bò hay là chiên, tức là mọi vật chi đi ngang dưới gậy, con thứ mười sẽ là thánh, biệt riêng ra thánh cho Đức Giê-hô-va. Họ không nên phân biệt con tốt hay là con xấu, và cũng không nên đổi. Nếu đổi, thì con thú bị đổi, và con đổi, cả hai đều biệt riêng ra thánh: không phép chuộc nó lại. Đó là các mạng lịnh mà Đức Giê-hô-va truyền cho Môi-se về dân Y-sơ-ra-ên tại trên núi Si-na-I.

Dân số ký 18:19-21 & 26-29: Ta cứ lệ định đời đời ban cho người, các con trai và các con gái người, hết thảy lễ vật thánh mà dân Y-sơ-ra-ên dâng giơ lên cho Đức Giê-hô-va: ấy là một giao ước bằng muối đời đời, không bỏ được, trước mặt Đức Giê-hô-va cho người và cho dòng dõi người. Đoạn, Đức Giê-hô-va phán cùng A-rôn rằng: Người sẽ không có cơ nghiệp trong xứ dân Y-sơ-ra-ên; và chẳng sẽ có phần cho người giữa dân đó; Ta là phần của người, và là cơ nghiệp của người ở giữa dân Y-sơ-ra-ên. Còn về con cháu Lê-vi, nầy Ta đã ban cho làm cơ nghiệp, mọi thuế một phần mười của Y-sơ-ra-ên làm lương về công việc mình làm trong hội mạc...Người cũng phải truyền cho người Lê-vi rằng: Khi nào các người đã lãnh của dân Y-sơ-ra-ên thuế một phần mười mà Ta đã ban về phần dân đó đặng làm cơ nghiệp của các người, thì hãy lấy một phần mười của vật thuế một phần mười, mà làm của lễ dâng giơ lên cho Đức Giê-hô-va. Lễ vật dâng giơ lên của các người sẽ kể như lúa mì lấy nơi sân đập lúa, và như sự đầy dẫy của hầm rượu. Thế thì, trong những thuế một phần mười mà các người lãnh nơi dân Y-sơ-ra-ên, thì cũng phải lấy ra một phần mười làm lễ vật dâng giơ lên cho Đức Giê-hô-va, và giao lễ vật của Đức Giê-hô-va đó cho A-rôn, thầy tế lễ. Trong những lễ vật lãnh được, các người phải lấy ra phần tốt nhất, biệt riêng ra thánh mà dâng giơ lên cho Đức Giê-hô-va.

Chúng ta hãy xem Đức Chúa Jê-sus phán gì về sự dâng hiến cho nhà của Đức Chúa Trời.

Ma-thi-ơ 23:23: Khốn cho các người, thầy thông giáo và người Pha-ri-si, là kẻ giả hình! vì các người nộp một phần mười bạc hà, hồi hương, và rau cần, mà bỏ điều hệ trọng hơn hết trong luật pháp, là sự công bình, thương xót và trung tín; đó là những điều các người phải làm, mà cũng không nên bỏ sót những điều kia.

Mác 12:41-44: Đức Chúa Jê-sus ngồi đối ngang cái rương đựng tiền dâng, coi dân chúng bỏ tiền vào thế nào. Có lắm người giàu bỏ nhiều tiền; cũng có một mục góa nghèo kia đến bỏ hai đồng tiền ăn một phần tư xu. Ngài bèn kêu môn đồ mà phán rằng: Quả thật, Ta nói cùng các người, mục góa nghèo nầy đã bỏ tiền vào rương nhiều hơn hết thảy những người đã bỏ vào. Vì mọi kẻ khác lấy của dư mình bỏ vào, còn mục nầy nghèo cực lắm, đã bỏ hết của mình có, là hết của có để nuôi mình.

Đức Giê-hô-Va đã phán rằng: Các người bị rửa sả, vì các người, thảy cả nước, đều ăn trộm Ta.

Chữ **ăn trộm** - **robbed**^{H6906} chép trong câu 8 và câu 9 trên, đó là chữ **לָבַד** - **qaba**, số 6909 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *lấy trộm cách có chủ ý, có tính toán; ăn cướp, cướp phá, tước đoạt, như chiến lợi phẩm,*

Có thể nói rằng, hết thảy mọi người tin Chúa đều đã từng là kẻ ăn trộm phần mười của Đức Chúa Trời, và người ta thường viện cố là **không biết có luật này, vì không có ai giảng!** Hoặc là **không biết cách tính phần mười để nộp!** Thậm chí người ta còn tự chế ra là **trong Giao-ước mới không có luật thuế phần mười vậy nên người ta sẽ tùy ý tùy tâm mà dâng hiến chứ không ép!**

Nếu người ta biết có sự cứu chuộc và biết có Kinh-Thánh để đọc, thì người ta ắt phải biết cả Kinh-Thánh chép về Đức Chúa Jêsus Christ - Đấng cứu chuộc nhân loại và mọi người tin Chúa phải nhìn vào Ngài và học theo Ngài, thì linh hồn người ta sẽ được yên nghỉ, nghĩa là được cứu rỗi. Vậy thì người ta không thể chối bỏ trách nhiệm nộp thuế một phần mười cho Đức Chúa Trời.

Ai đã tạo nên loài người và ban sự sống cho loài người? Nếu người ta biết phải hiếu kính cha mẹ, vì là người đã sanh ra và nuôi nấng họ, vậy thì Đức Chúa Trời là Đấng đã tạo nên muôn vật, mà trong muôn vật đó có loài người và mọi người đều thuộc về Đức Chúa Trời, vậy thì mạng lệnh của Đức Chúa Trời có giá trị cho sự sống lại và sự sống đời đời cho linh hồn chúng ta không? Nếu quý vị trả lời là có, vậy thì tại sao lại ăn cướp các phần mười của Đức Chúa Trời? Nếu ai đó nợ quý vị số tiền lớn, quý vị có đòi họ phải trả không? Nếu có, tại sao quý vị lại không trả món mình nợ cho Đức Chúa Trời, là Đấng mà quý vị thờ phượng và ngợi khen Danh Ngài là Đấng công bình, đã ban sự cứu rỗi cho quý vị? Nếu Đức Chúa Trời không ban không khí thở cho muôn vật, không ban cho nắng, không ban cho mưa, người ta và muôn vật có sống được không? Nếu Đức Chúa Trời không duy trì sự sống cho loài người, thì người ta có sống được không? Quý vị đang sống ở trên đất của Đức Chúa Trời, khi quý vị bán đất, quý vị phải nộp thuế cho thế gian nhưng lại không nộp thuế phần mười cho Đức Chúa Trời, như vậy quý vị có phải là kẻ ăn cướp tài sản của Đức Chúa Trời không? Nếu quý vị bán nhà, bán đất, quý vị không nộp thuế phần mười cho Đức Chúa Trời, mà lại ăn cướp thuế đó để mua đất, mua nhà khác, vậy thì quý vị có còn là con cái của Đức Chúa Trời nữa không? Nếu ai đó nợ quý vị một số tiền lớn, khi quý vị biết người ta vừa bán đất, bán nhà, quý vị có đến với kẻ đang nợ mình đó để đòi món tiền mà họ đang nợ mình không và nếu quý vị đến với họ mà họ lại quyt, không trả món nợ cho quý vị, nhưng lấy tiền đó mua nhà khác to hơn, thì quý vị sẽ tính thế nào? **Quý vị trả còn thiếu một đồng tiền, sẽ không ra khỏi tù được.** (Ma-thi-ơ 5:26)

Đức Giê-hô-Va phán: **Các người bị rửa sả, vì các người, thấy cả nước, đều ăn trộm Ta.** (Câu 9)

Để biết sự rửa sả sẽ với những người phạm tội ăn trộm của Đức Chúa Trời, chúng ta hãy xem Đức Giê-hô-Va phán gì, khi người ta nộp thuế một phần mười cho Ngài.

Ma-la-chi 3:10-12: **Các người hãy đem hết thảy phần mười vào kho, hầu cho có lương thực trong nhà Ta; và từ nay các người khá lấy điều này mà thử Ta, Đức Giê-hô-va vạn quân phán, xem Ta có mở các cửa sổ trên trời cho các người, đổ phước xuống cho các người đến nỗi không chỗ chứa chẳng! Ta sẽ vì các người ngăn cấm kẻ cắn nuốt, nó sẽ không phá hại bông trái của đất các người; và những cây nho các người trong đồng ruộng cũng sẽ không rụng trái trước khi đến mùa, Đức Giê-hô-va phán vậy. Mọi nước sẽ xưng các người là có phước, vì các người sẽ là đất vui thích, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy.**

Thuế một phần mười được chỉ định là dâng cho Đức Giê-hô-va và thuế đó phải nộp cho những người đại diện cho Giê-hô-Va Đức Chúa Trời, để lo chức vụ chăn dắt linh hồn những người thuộc về Đức Chúa Trời.

Nếu là người tin Chúa, nhận biết mình có linh hồn và nhận biết có Đức Thánh-Linh đang cai trị và người đó thật sự kinh nghiệm quyền phép của Đức Thánh-Linh đang hành động trên những người chăn dắt linh hồn mình, thì người đó phải dâng hiến theo đúng Luật pháp của Đức Chúa Trời, hoặc là sự rửa sả sẽ đến trên cuộc đời và trên sản nghiệp của người đó, bởi vì người đó đã coi tiền bạc, của cải đó là chúa của sự sống mình chứ không phải là Đức Chúa Trời là Chúa của người đó.

Ma-thi-ơ 6:21-24: **Vì chưng của cải người ở đâu, thì lòng người cũng ở đó. Con mắt là đèn của thân thể. Nếu mắt người sáng sủa thì cả thân thể người sẽ được sáng láng; nhưng nếu mắt người xấu, thì cả thân thể sẽ tối tăm. Vậy, nếu sự sáng láng trong người chỉ là tối tăm, thì sự tối tăm này sẽ lớn biết là dường bao! Chẳng ai được làm tôi hai chủ; vì sẽ ghét người này mà yêu người kia, hoặc trọng người này mà khinh người kia. Các người không có thể làm tôi Đức Chúa Trời lại làm tôi Ma-môn nữa.**